

Spørgeren ønsker derfor ministerens svar på, hvordan og hvornår regeringen agter at opfylde det løfte, som den daværende kulturminister afgav i Folketinget i oktober 1996.

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Min forgænger gav under den tidligere debat i Folketinget tilsagn om at tage sagen uformelt op i den nordiske kreds.

Som nævnt i mit svar af den 20. marts 1997 har det spørgsmål, der har været rejst i Folketinget om en eventuel udlevering af danske kultur-skatte i svensk besiddelse, været nævnt ved Nordisk Ministerråd senest i Oslo i marts, og spørgsmålet er også, som det fremgår af mit tidligere svar, taget op over for den svenske kulturminister i november 1996.

Vi har altså i regeringen levet op til det tilsagn, som tidligere er givet, med hensyn til spørgsmålet om at starte en dialog med Sverige om problemet.

Men hvis spørgeren ønsker, at vi skal stille krav om tilbagelevering af en række kultur-skatte, må jeg sige ligeud, at regeringen ikke kan give et sådant tilsagn. Jeg er dog indstillet på ved passende lejlighed – sådan én får jeg igen i Kalmar i Sverige i juni måned – at følge sagen op ved en uformel kontakt til min svenske kollega. Som det må være spørgeren bekendt, findes der ikke grundlag for, at det officielle Danmark farer voldsomt frem i denne sag.

Vi har som bekendt selv genstande på vore museer, som andre lande måske kunne have interesse i at få tilbage, og hvor man set ud fra nutidens opfattelse kan have en anden mening om det, man med større eller mindre ret gjorde engang i en fjern fortid. Danmark har både været kolonimagt og krigsførende nation og har som andre hjemført et krigsbytte.

Der er derfor ikke i faglige kredse en interesse i at rejse denne sag, og det er i denne forbindelse for mig som kulturminister meget magtpåliggende at støtte det velfungerende samarbejde på museumsområdet, der i mange år har eksisteret mellem vore landes museer, hvor man har lånt genstande af hinanden til udstillingsbrug.

Jeg tror, at vi politikere skal passe på med at gå for voldsomt ind og forstyrre det gode, faglige samarbejde, som finder sted i en god ånd mellem fagfolk i Norden.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu kan man nok ikke foreløbig beskyldte mig for at have faret voldsomt frem i denne sag, men

jeg har forsøgt at få rejst spørgsmålet om danske kultur-skatte, der ligger i Sverige, på en ganske stilfærdig og rolig måde og forsøgt at få regeringen til at kigge sagligt på de her ting.

Jeg må nok sige, at når ministeren siger, at vi ikke skal fare voldsomt frem, at vi ikke har den store interesse osv., så drejer det her sig jo netop om at få en dialog i gang, akkurat ligesom man fra dansk side har gjort i forhold til Island, hvor en hel del – så vidt jeg ved på fredag – af de islandske håndskrifter skal retur til Island fra Danmark. Der er jo heller ikke nogen retlig forpligtelse for Danmark til at aflevere de håndskrifter, al den stund de – så vidt jeg er orienteret – er købt og betalt, men det gør vi, fordi vi finder, at det er rigtigt, at de islandske håndskrifter er i Island. Nu kan de ikke få dem alle sammen, fordi en del rent faktisk ligger i Sverige, men Sverige er ikke indtil nu gået ind i den samme konstruktive debat, som Danmark åbenbart har gjort.

Når nu ministeren siger, at man har taget det her spørgsmål op, som også nævnt i svaret på spørgsmål nr. S 1676, hvor der nu står, at man har underrettet sin svenske kollega, og ikke at man har taget spørgsmålet op, men man har altså startet dialogen, vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad er der så kommet af reaktion fra svenskerne på den dialog, man åbenbart siger man har startet fra den danske regerings side, og hvilke forhåbninger finder ministeren, at Danmark kan have til den dialog, der er startet?

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Spørgsmålene er taget op med den svenske kulturminister. Der er ikke i Sverige en umiddelbar vilje til at indgå forhandlinger om dette, også fordi vi fra dansk side ikke presser vældig meget på.

Det er jo sådan, at et land over for et andet kan vælge at gøre det som en gestus. Vi har også i Danmark kultur-skatte, som vi i givet fald også skulle tilbyde at udlevere til andre lande, hvis det var sådan. Jeg tror, at vi er nødt til at sige, at historie er historie, og at vi er kommet så langt, som vi kan. Skulle svenskerne komme og tilbyde os Jyske Lov, så tror jeg, at vi ville sige ja til at få den.

Jeg synes, vi skulle forsøge at gå et stykke ad vejen og bruge muligheden for, at Sverige kan deponere sådanne værdifulde genstande i Danmark. Og én mulighed kunne jo være, at Folketinget rettede henvendelse til den svenske rigsdag og bad om f.eks. for en periode at få Jyske